

lysninger om andre foreningsmæssige forhold end fagforeningsmæssige tilhørsforhold (der er reguleret i § 7) – ligesom det er tilfældet efter bestemmelsen i § 3, stk. 2, i lov om private registre m.v. – ikke for at være oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold.

Af bestemmelsens 2. pkt. følger, at behandling kan ske uden samtykke, hvis det er nødvendigt til varetagelse af en berettiget interesse, og denne interesse klart overstiger hensynet til den registrerede. Bestemmelsen tilsigter at videreføre den gældende retstilstand efter loven om private registre m.v. Bestemmelsen opstiller derfor meget snævre rammer for, hvornår der kan ske registrering af følsomme personoplysninger uden samtykke. Bestemmelsen giver – i lighed med den gældende retstilstand – mulighed for, at en virksomhed kan registrere oplysninger om strafbare forhold med henblik på indgivelse af politianmeldelse, f.eks. om butikstyveri, og eventuel senere afgivelse af vidneforklaring i retten. Oplysningerne skal dog destrueres snarest muligt, jf. § 5, stk. 5. Bestemmelsen muliggør endvidere, at humanitære organisationer m.v., såsom Amnesty International, uden den pågældendes samtykke kan behandle oplysninger om strafbare forhold, f.eks. fordi den registrerede ikke kan findes, eller fordi det ikke har været muligt at rette henvendelse til den pågældende som følge af fængsling eller lignende.

Det bemærkes, at der efter lovforslagets § 50, stk. 1, nr. 1, skal gives tilladelse til registrering af oplysninger om rent private forhold.

I stk. 5 er spørgsmålet om videregivelse særligt reguleret. Bestemmelsen er udarbejdet i lyset af § 4, stk. 1, i lov om private registre.

Af bestemmelsens 1. pkt. følger således, at de i stk. 3 nævnte oplysninger om rent private forhold ikke må videregives uden den registreredes samtykke. Videregivelse kan dog ske uden samtykke, når videregivelsen sker til varetagelse af offentlige eller private interesser, herunder hensynet til den pågældende selv, der klart overstiger hensynet til de interesser, der begrunder hemmeligholdelse, jf. 2. pkt.

Det bemærkes, at der ikke er medtaget en regel om, at videregivelse kan ske, hvis det følger af lov eller bestemmelser fastsat i henhold til lov, at oplysningen skal videregives, jf. herved § 4, stk. 1, 1. pkt., i lov om private registre m.v. Det skyldes, at det er overflødigt at medtage en sådan bestemmelse, da reglerne om videregivelse i lovforslaget – som nævnt – viger for en særregulering herom i anden lovgivning, jf. lovforslagets § 2, stk. 1, og bemærkningerne hertil.

Der er heller ikke fundet behov for at medtage en bestemmelse om, at videregivelse uden samtykke kræver tilsynsmyndighedens tilladelse, jf. herved § 4, stk. 1, 2. pkt., i lov om private registre m.v. Et sådant krav følger af lovforslagets § 50, stk. 1, nr. 1.

Til stk. 6

Af bestemmelsen følger, at et fuldstændigt register over straffedomme kun må føres for en offentlig myndighed. Bestemmelsen, der har sin baggrund i direktivets artikel 8, stk. 5, indebærer, at private ikke må opbygge et fuldstændigt register over straffedomme. Dette gælder både for så vidt angår manuelle og elektroniske registre. De eksisterende private retsinformationssystemer er ikke fuldstændige i den forstand, at de indeholder oplysninger om samtlige afsagte straffedomme. Sådanne retsinformationssystemer vil derfor, såfremt de indeholder oplysninger om strafbare forhold, som er personhenførbare, jf. § 3, nr. 1, ikke være omfattet af den foreslåede bestemmelse. Et fuldstændigt register i bestemmelsens forstand vil derimod være Det Centrale Kriminalregister. Der er ikke efter bestemmelsen noget til hinder for, at dette register føres ved en privat databehandler, jf. § 3, nr. 5.

Til § 9

I bestemmelsen fastsættes særlige regler for behandling af oplysninger med henblik på at føre et retsinformationssystem. Bestemmelsen har sin baggrund i direktivets artikel 8, stk. 4, hvorefter medlemsstatene af grunde, der vedrører hensynet til vigtige samfundsmæssige interesser, kan fastsætte andre undtagelser fra behandlingsforbudet i artikel 8, stk. 1, end dem, som følger af artikel 8, stk. 2 og 3.

Bestemmelsen i stk. 1 indebærer, at oplysninger, der er omfattet af § 7, stk. 1, eller § 8 kan behandles med henblik på at føre retsinformationssystemer af væsentlig samfundsmæssig betydning. Dette vil navnlig være systemer, som er til rådighed for en bredere kreds af abonnenter for at sikre en ensartet retsanvendelse. Derimod vil en myndigheds eller virksomheds interne retsinformationssystem være underlagt de almindelige behandlingsregler.

Efter bestemmelsen skal behandlingen være nødvendig for førelsen af systemerne. Dette betyder, at bestemmelsen ikke hjemler adgang til at behandle oplysninger i et retsinformationssystem, hvis systemet kunne tjene sit formål ligeså sikkert og effektivt uden oplysninger om enkeltpersoner.

Det følger af bestemmelsen i stk. 2, at der ikke senere må ske behandling af oplysninger, som er omfattet af stk. 1, til andre formål. Dette medfører bl.a., at